

[Industriministeren]

handlet i folketingets erhvervsudvalg. Jeg henstiller altså, at man nøje overvejer denne situation og giver både administration og befolkning mulighed for at få lejlighed til at ytre sig om og diskutere denne sag. Den har jo ikke tidligere været fremme i offentlighedens debat, og jeg mener altså, det er et hensyn, som vi skylder, at vi grundigt gennemarbejder disse lovforslag.

(Kort bemærkning).

Lennart Larson (V):

Til hr. Svend Andersen vil jeg sige, at det var ikke et spørgsmål om hastigheden omkring forslagens fremsættelse. Jeg ville bare ind på det, der må være grundlæggende og har været praksis i vores parlamentariske styre, at det er regeringen, der tager initiativet, i dette tilfælde en regering, der har taget et udmærket initiativ til at få undersøgt forholdene omkring en generel lovgivning, og så må det også være den regering, der skal fremsætte disse lovforslag. Man kan ikke forestille sig, at partierne her i folketinget – uanset hvem det måtte være, det største eller det mindste – skulle rende over, hver gang en kommission var færdig, og sige: nu vil jeg gerne fremsætte lovforslag, skrive nogle få bemærkninger, få ordet til fremsættelse i folketinget og så komme med et sådant forslag. Jeg tror ikke, det vil være en rimelig arbejdsform for folketinget, og hvis et parti ikke er tilfreds med den hastighed, hvormed arbejdet går, har folketinget en mulighed for at fremsætte beslutningsforslag om, at regeringen skal fremme et sådant lovforslag. Jeg tror, det må være den rigtige måde. Jeg håber, at det er den måde, vi skal arbejde på fremover.

Svend Andersen (S):

Jeg skal kort sige til ministeren, der henviser til, at jeg skulle have refereret fra udvalget, at det er korrekt, at jeg brugte udvalgets betegnelse, men det var ikke ment som et referat. Det er efter min bedste erindring offentligt kendt, at ministeren ikke agtede at fremsætte et forslag i indeværende samling.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal blot sige, at det er ikke min opfattelse, at ministeren i udvalget har givet udtryk for en plan, en arbejdsgang og et forslag, som hr. Svend Andersen hentyder til.

(Kort bemærkning).

Erling Jensen (S):

Jeg skal beklage, at formanden for erhvervsudvalget refererer fra erhvervsudvalgets møder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 109:

Forslag til lov om ændring af lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven). (Ændring af begrebet »skattepligtig indkomst« i lovens § 15).

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 25/1 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Socialistisk folkepartis lovforslag går ud på at ændre ligningslovens § 15 således, at underskud i den skattepligtige indkomst for et indkomstår skal kunne fradrages ved opgørelsen af indkomsten for de nærmest efterfølgende 5 indkomstår. Underskudsfradraget skal med andre ord gøres til et ligningsmæssigt fradrag på linje med f.eks. renteudgifter. Efter den gældende § 15 kan en negativ skattepligtig indkomst i et indkomstår modregnes

[Ministeren for skatter og afgifter]

i positiv skattepligtig indkomst i de efterfølgende 5 indkomstår.

Som det imidlertid fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har den foreslåede ændring af ligningslovens § 15 alene til formål at ændre den retstilstand vedrørende privatforbrugsreglen i ligningslovens § 28, som er et resultat af en afgørelse, landsskatteretten traf i en konkret sag i maj måned 1981.

I ligningslovens § 28 er det fastsat, at hvis en skattepligtig person foretager afskrivninger, henlæggelse til investeringsfond eller har forøget sine varelagerne og den pågældende persons skattepligtige indkomst er mindre end det ligningsmæssigt opgjorte privatforbrug, så skal den skattepligtige indkomst i princippet sættes til et beløb svarende til privatforbruget.

I den omhandlede kendelse af 1981 fandt landsskatteretten, at en fortolkning af § 28 sammenholdt med § 15 nødvendigvis måtte føre til, at den indkomst, der efter § 28 skulle sammenlignes med privatforbruget, må være den skattepligtige indkomst i det pågældende år uden fradrag af eventuelle underskud fra tidligere år.

Det må erkendes, at landsskatterettens fortolkning af dette spørgsmål fraviger den vejledning om § 28, skattedepartementet udsendte i 1975. Jeg kan imidlertid fuldt ud støtte den retstilstand, som er resultatet af kendelsen fra landsskatteretten.

For det første finder jeg, at det må være ganske rimeligt, at den indkomst, man sammenligner med privatforbruget i et givet indkomstår, alene er den opgjorte indkomst for det samme indkomstår, ikke en eller anden form for sammenregning af indkomsten i det pågældende år og indkomsterne i de foregående år.

For det andet erindrer jeg om, at reglen i ligningslovens § 28 kun begrænser afskrivninger inden for visse grænser. F.eks. er afskrivninger, der er bundet til det enkelte år, og som derfor fortabes, hvis de ikke foretages, slet ikke omfattet af afskrivningsbegrænsningen. Derudover gælder, at det efter § 28 altid er tilladt at foretage en vis mindsteafskrivning på driftsmidler og bygninger. Det underskud, der fremkommer ved indkomstopgørelsen, kan derfor helt eller delvis hidrøre fra netop de afskrivninger, som § 28 undtager fra afskrivningsbegrænsningen. Hvis man indregner de overførte underskud

fra tidligere år i sammenligningsgrundlaget efter § 28, vil man derfor kunne risikere, at de tilladte mindsteafskrivninger fra tidligere år i virkeligheden er med til at begrænse afskrivningerne i det følgende år. Dette strider mod hensigten med reglerne om mindsteafskrivninger.

Jeg beklager, at det, jeg siger, lyder lidt indviklet, men det har kun én eneste begrundelse: det er faktisk ret så indviklet.

Jeg mener, at der måske nok er nogle problemer med § 28, men spørgsmålet er, om tiden er inde lige netop nu til at se på de problemer. Enhver ændring af § 28 vil for øjeblikket føre til en forringelse af erhvervslivets kår, og det er i hvert fald min fornemmelse, at netop den periode, vi er inde i, hvor vi forsøger at støtte erhvervslivet på bedst mulig måde og på rimelige måder, ikke er velegnet til at gøre tingene sværere, til at gøre dem mere indviklet, sådan at vi modarbejder det princip om forenkling, som vi gerne skulle have gennemført også inden for skatteretten.

Det følger heraf, at regeringen ikke kan støtte lovforslaget fra socialistisk folkeparti.

Lykketoft (S):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Stavad, ikke kan være til stede, skal jeg ganske kort gøre nogle bemærkninger om SFs forslag.

Vi er i socialdemokratiet af den opfattelse, at den tidligere retstilstand nok var mere rigtig, og at der kan være grund til at lave den ændring, SF foreslår. Det er da rigtigt, som ministeren er inde på det, at der er ganske mange problemer omkring § 28, som der kunne være grund til at tage op, ligesom man på baggrund af det talmateriale, vi har om virkningen af reglen, kan spørge, om den har haft den nyttevirkning, man oprindeligt tilsigtede. Men på dette stadium vil jeg godt sige, at vi er interesserede i at kigge nærmere på denne sag i udvalget ud fra en positiv holdning til SFs forslag.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg kan for min gruppes vedkommende ganske henholde mig til de bemærkninger, skatteministeren har gjort, dog med en enkelt tilføjelse, at vel ikke enhver ændring af § 28 i ligningsloven vil være en forringelse for erhvervslivet. Man kunne jo overveje, om den

[Hagen Hagensen]

nyttevirkning, der skulle være en følge af denne bestemmelse, overhovedet er til stede, så man måske fik den ophævet. Jeg forstod, at hr. Lykkesoft også var indstillet på, at man skulle undersøge, hvilken nyttevirkning § 28 overhovedet har haft. Anvendelsen af paragraffen rundt omkring er vist faldet ret forskelligt ud. Den er blevet brugt en del nogle steder, andre steder knap så meget. Det er vel ikke det, man har ofret den største indsats på, når man skulle gennemgå selvangivelser og de dertil hørende regnskaber.

Jeg tror derfor, at der kan være grund til engang ved lejlighed at overveje hele problematikken omkring ligningslovens § 28, men jeg kan i hvert fald sige, at vi føler ingen trang til at støtte SFs forslag.

Hans Jørgen Holm (V):

Jeg skal på baggrund af bl.a. det, skatte- og afgiftsministeren sagde, afvise SFs forslag. Vi kan ikke støtte det. Forslaget drejer sig om ligningslovens § 15, men har jo en vis sammenhæng med § 28. Jeg vil godt sige i relation til det, hr. Hagen Hagensen sagde, at ligningslovens § 28 nok har haft den største virkning for nyetablerede erhvervsdrivende, og har dermed nok haft den modsatte virkning af den, der egentlig var tilsigtet. Derfor vil vi i hvert fald meget gerne være med til at se på en ændring af ligningslovens § 28.

Askjær Jørgensen (FP):

Vi kan ikke tiltræde det foreliggende lovforslag. Det vil forøge arbejdsløsheden, forringe erhvervslivets vilkår, og det vil forøge vores betalingsbalanceunderskud, i det hele taget skade det danske samfund på en række områder.

Når man nu så smukt opstiller nogle fine eksempler i bemærkningerne, så vil jeg da også godt illustrere et par ting for forslagsstillerne.

Der er en masse erhvervsdrivende i dette samfund, der har en masse penge til gode hos skattevæsenet. Det er ikke sikkert, at skattevæsenet er klar over det, men det er således, at man har et system med vurderinger af fast ejendom og mange andre ting, og de er fiktive. Man skal på den ene eller den anden måde i sin formueopgørelse på selvangivelsen osv. have aktiverne sat til et eller andet, og så står der altså på et stykke papir, at så og så stor formue har man. Så kommer

man til at betale skat i henhold dertil, og hvis ikke man gør det, bliver man voldsomt straffet. Men hvad sker der så? Ja, så sker der ændringer, og så viser det sig en skønne dag, at aktiverne ikke var nær så meget værd, som de var ansat til af myndighederne, og så viser det sig altså, at man med urette har betalt en masse i formueskat, som man slet ikke skulle.

Det er ikke mange dage siden, jeg sidst talte med en erhvervsdrivende, der har sin virksomheds faste ejendomme stående til 1,5 mill. kr. i formueopgørelsen, men i nabolaget blev en lignende fast ejendom ved tvangsauktion solgt for 250.000 kr. Der er altså helt uretmæssigt tale om mere end 1 mill. kr. til formuebeskatning. Også de, der er gået konkurs, de, der har været ude for tvangsauktion, har ofte oplevet, at de har betalt formueskat i de gode tider af nogle aktiver, som det, den dag det går på tvangsauktion, viser sig at de slet ikke har. Sådanne nogle penge skulle faktisk betales tilbage. Det kunne man nævne mange interessante eksempler på.

Derfor synes jeg, at man skal vogte sig for at jage de erhvervsdrivende mere, hvad SF har til hensigt. Det, SF gør her, er at forøge arbejdsløsheden, og det er ikke klædeligt, at man samtidig påberåber sig at være et arbejderparti, men det er SF altså heller ikke.

Emmert Andersen (CD):

På CDs vegne skal jeg henvise til ministerens tale, hvor de ting, der skal siges, er sagt. Vi skal afvise forslaget. Vi mener, at eksemplet i bemærkningerne er atypisk, urealistisk. Der kunne nævnes mange eksempler, der viser nogle andre ting. Vi mener også, at der er god grund til at kigge på ligningslovens § 28.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan ikke støtte SF-forslaget, sådan som det er forelagt, men vil gerne gøre det, tidligere skatteminister Lykkesoft foreslog, nemlig at vi i udvalget kigger på, om vi egentlig har nået det, vi i sin tid ønskede, da vi indførte privatforbrugsreglen. Jeg var jo en af dem, der anbefalede, at vi gennemførte den regel, men jeg er også stærkt i tvivl om, hvorvidt vi egentlig har nået det, vi i sin tid ønskede, og vil gerne benytte lejligheden til at kigge på det.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Jeg blev før spurgt om, hvorvidt § 28 har virket efter sin hensigt. § 28 er først og fremmest en præventiv bestemmelse, der skal forhindre, at folk nedbringer deres indkomst ved så store afskrivninger, at indkomsten bliver nul, og i den forstand må man sige, at § 28 faktisk har virket efter hensigten. Man skal altså være meget forsigtig med at vurdere § 28 på grundlag af de konflikter, der måtte være om paragraffen. Den har netop bevirket, at folk ikke har foretaget så store afskrivninger, at de får nulindkomst.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg er glad for at høre ministerens sidste bemærkninger, der bekræftede, at § 28 har en vis virkning. Det, en stor del af diskussionen har gået på, er, om folk kan lide § 28, eller de ikke kan lide § 28, hvilket i og for sig ikke har noget med den sag at gøre, der er rejst.

Det, der er sagen, er, at man har en § 28, der siger, at hvis folk har et privatforbrug, der overstiger den skattepligtige indkomst, skal der ske visse begrænsninger med hensyn til at foretage afskrivninger. Ved administrationen har man lagt en bestemt praksis til grund, når det drejer sig om underskud, og der er sket det, at der er kommet en kendelse, som har modsagt denne praksis, og som medfører, at folk i praksis nu kan have et meget stort privatforbrug uden at blive ramt af afskrivningsbegrænsningen, hvis de kan overføre underskuddet.

Hensigten med forslaget er udelukkende at tilbageføre retstilstanden til det, der var gældende før den pågældende kendelse, intet andet. Jeg kan notere, at det ønsker regeringen ikke, og det er måske ikke så overraskende, når man ser på dens farve. Jeg noterede, at socialdemokratiet var positivt, kunne se problemet. Det er jeg glad for. Jeg er ked af at høre, at det radikale venstre ikke vil være med til at se på dette i virkeligheden meget snævre problem, men det er et reelt problem, at den mangeårige, fornuftige praksis viser sig at være uholdbar.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er den fortsatte diskussion om § 28 og dens virkning, der får mig til at understrege,

hvad det var jeg mente, da jeg sagde, at jeg ikke er sikker på, at den virker, sådan som vi har tænkt det. I realiteten er det sådan, at § 28 i nogle tilfælde meget vel kan komme til at virke for mindre indtægter, mens den, som beskrevet af skatteministeren, ikke har nogen egentlig ubehagelige virkninger for større indtægter, der jo har meget større mulighed for at forskyde afskrivningerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 50:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne for beskatning af udenlandsk indkomst i Danmark og for ophør af skattepligten til Danmark.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 19/1 83).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Forslaget går ud på, at regeringen opfordres til at nedsætte et ekspertudvalg, der inden for en tidsfrist af 1 år skal undersøge, hvilke skatteregler der skal ændres for at sikre 3 nærmere angivne forhold. For det første, at alle indkomster med Danmark som kilde-land bliver beskattet her i landet, medmindre disse indkomster faktisk bliver beskattet i andre lande, der har skattesystemer, der kan sammenlignes med det danske. For det andet, at der ved udrejse fra Danmark sker en beskatning af genvundne afskrivninger og andre former for udskudt beskatning. Og for